

tur, & amplificatur. *Tractatio apodictica* est, in qua thema cōpositum, quod in textu occurrit, per argumenta probatur, & amplificatur. *Tractatio affectuosa* est, in qua verus vsus propositionis explicatæ & probatæ ostenditur. Vsus iste est vel generalis, qui καὶ ἐξοχήν dicitur vsus: vel specialis, qui similiter καὶ ἐξοχήν appellatur *applicatio*.

II. *Quadrige concionatoris* in tractatione argumentosa sunt, Textus, Alia scripturæ dicta, similitudines & Exempla: quæ omnia tractari debet ex locis explicationis: probationis, amplificationis, delectationis, & flexionis, supra monstratis.

*Quadrige
concionato-
ris quat-*

Siue enim thema simplex sit explicandum, siue thema compositum probandū, oportet vt concionator ista quatuor cōiungat, & ex Inuentionis doctrina, quam supra proposuimus, vestiatur & amplifcet. Quod attinet ad textum, ille inter explicandum vel confirmandum clare est repetendus, & explicandus. Quod vbi diligenter factum est, oportet collationē textus cū aliis scripturæ locis, etiā cū capitibus Catecheticis, instituere. Collatio ista est similis, vel dissimilis. *Collatio similis* est, qua similia & parallela scripturæ loca inter se cōferuntur. *Collatio dissimilis* est, qua loca scripturæ in speciē pugnancia inter se cōferuntur. Dictis scripturæ subiungēde sunt similitudines, itēq; Exempla, vbi hæc illis libere præmittuntur vel subiunguntur, prout ecclesiastæ videtur cōmodum. Exemplum huius tractationis hoc esto Sit explicandus *vers. 8. ex c. 3. epist. Rom.* qui sic habet: *Colligimus igitur, fide iustificari hominē absq; operib. legis.* Propositio est: *Sola fide iustificatur homo.* Tractatio argumentosa sic erit. 1. *Consideratio textus.* Apostolus ait, *Colligimus, λογίζομεθα*, h. e. certis ratiociniis cōcludimus. & *συνομιζομεθα* ex iis qua hæcenus diximus. *hominē peccato ē, qui ex se est materia damnationis: iustificari coram Deo, ita vt ipsi non imputentur peccata: sola fide in Jesum Christum, non quasi fides tantę sit dignitatis, vt propter illā Deus nos reputet pro iustis, sed quia illa apprehendit Christum, illiusque meritum sibi applicat.* 2. *Collatio cum aliis scripturæ dictis: eaq; primo similis.* Hoc ipsum tota scriptura veteris, & noui Testamenti docet. Quid enim? Annon prima illa promissio *Gen 3.* de semine mulieris cōtrituro caput serpentis hominē à seipso ad Christū manu velut ducit? Et Deus diserte testatur *Habac. 2.* iustum fide sua viuere. Idem prolixè & operose ostendit apostolus hoc ipso tertio capite, vt & sequenti, & in epistola ad Galatas. *Collatio dissimilis.* Neq; vero huic sententiæ obstat, quod *1ac. c. 2.* docet hominē non iustificari sola fide, sed etiam operibus. Nā ibi apostolus agit de illa fide, quā hypocritæ præ se ferebant, quæ est mortua: non vero de saluifica fide, quæ ex se parit bona opera, nō aliter atq; arbor bona fert bonos fructus. Adhuc itaq; manet cōclusio & apodixis apostoli nostri, hominē sola